UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Rebellio

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

bationes ex propoſitionibus conficiantur, & ratiocinationes quæſtionibus ſint. *lib.1. Topic.c.5.*

Ratiocinationum eſſentia rei principium eſt. *Metaphyſ. libr.12. cap.4.*

Eorum omnium quæ vel medio continentur, vel concluſione vna eſt & eadem ratiocinatio: ſi hæc in concluſione ponantur in medio. *lib.2, de 1. Reſolut. cap.1.*

Poteſt fieri vt pronunciata vera ſint ea, quibus conſtat ratiocinatio, nonuunquam etiam falſa: alterum vt verum ſit, alterum falſum. *lib.2. de Reſolut. c.2.*

Neque ratiocinatio efficietur, ſi pro habitu ſumas res eas, quæ ab habitu appellationem habent, vt ſi pro ſanitate ſanum collocetur, pro morbo ægrum. *lib.1. de Reſolut. c.36.*

Quoties aliquid ratiocinatione concludimus, non ſumimus quid ſit ratiocinatio quandoquidem eſt ita ſemper affecta vnaquæque propoſitio, ex qua conſtat ratiocinatio ad alteram: vt illam veluti totum, aut veluti illius pars quædam reſpiciat. *lib.2. de Demonſt. cap.6. T.5.*

Dialectici aut ratiocinatione, aut inductione differunt. Vtraque enim argumentatione ex iis quæ ante cognita ſunt id quod quæritur, docetur. Illa quidem acceptis quibuſdam quaſi perceptis & cognitis ab iis quibuſcum diſputatur. Hac vero, ob id quod res vniuerſa efficitur per ſingularia, quæ ſunt vnicuiq; manifeſta. *lib 1. de monſtrat. c.1. T.1.*

Is qui ſcite ratiocinatur & concludit rebus non dubiis & perſpicuis: id quod dubium eſt, aperit & oſtendit. *li. 8. Topic. c.3.*

Eiuſdem eſt tam quod credibile eſt, quam quod credibile videtur perſpicere, vt Dialecticæ tam ſyllogiſmum quam apparentem ſyllogiſmum. *Ariſt. li.1. Rhet. ad Theodect. c.1.*

Rebellio.

¶ LOCI BIBLICI.

Rebellio damnatur. *Deut.* 21. ℣. 27, 1. *Sam.* 15. 23. Rebellionis merces. *Eſa.* 45. 34.

Rebelles in Moſen comburuntur, *Num.* 16. ℣. 35. Rebelles Iſraelitæ, *Deut.* 9. 24. & 31. 27. Core, &c. *Num.* 16. *v.* 1.

¶ EXEMPLA BIBLICA.

Rebellionis *exempla*: Iſraelitæ, *Exod.* 16, ℣. 20. *Num.* 14. 4. & 26. 9. *Deut.* 9. 23. 24. Core, Dathan & Abiron, 16. 12. 14. Ieroboam, 1. *Reg.* 11. 26. Zambri, 16. 9. 16 Serui Benadad, 20. 32. Oſee, 2. *Reg.* 17. 4. Ioiacim, 24. 5. Sedechias, ℣. 20. 2. *Paralip.* 36. 13. *Ezech.* 17, 15. 16. Edom, 2. *Paral.* 21. 8. 9. 10. Iudæi, 1. *Eſdr.* 4. ℣. 12. Subditi Alexandri, 1. *Machab.* 11. *v.* 14 Philippus, 2. *Machab.* 13 ℣. 23. Minatur etiam Deus ſe fame, peſte & gladio perditurum Sedeciam & populum Iudaicum, aliaſq; omnes gentes, quæ detrectent ſeruire regi Babel, *Iere.* 27. 8. *Ezech.* 17. 13. Alter Hebræorum litigantium, *Act.* 7. 27. Iſraelitæ, *Rom.* 10. 21.

Rebellis dicitur, qui ſemel & iterum victus, atq; in deditionem receptus, malitioſe bellum inſtaurat, & legitimo domino obedire recuſat. Is variis nominibus peruicaciam ſuam pingentibus, ab Hebræis traducitur, vt à Latinis appellatur, apoſtata, defector, proditor, perfidus, &c.

Reconciliatio.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Reconciliatio, Græce καταλλαγὴ, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, & διαλλάττω, reconcilio dicitur. Eſt autem reconciliatio amicitiæ reparatio, *ſecund. B. Thom. 4. ſent. diſt.* 15 *q.* 1. *art.* 5. Venit autem reconciliatio à reconciliare, quod eſt in gratiam reſtituere, quoties ſcilicet amici qui interpoſita aliqua offenſa, aliquandiu fuerint, in priſtinã redeunt beneuolentiam familiaritatem. Venit, autem à concio, *quæ quid ſit vide ſupra in Concio.* Hinc fit concilium, multitudo populi conſulendi gratia congregata à quo conciliabulum, locus in quo concilium congregatur.

¶ LOCI BIBLICI.

Reconciliatio cum Deo per Chriſtum, *Rom.* 5. ℣. 10. 11. 12. *Corinth.* 5. *v.* 18. 19. *Coloſſ.* 1. ℣. 20. 22. Reconciliatio cum fratre præcipitur, *Matt.* 5. 24. *Iac.* 5. *v.* 16. Reconciliationis ſeu expiationis dies, *Leuit.* 23. 27.

¶ PATRVM SENTENTIAE.

Si abſens eſt, vade non pedibus corporis, ſed animo humili te proſternas in conſpectu eius, cui oblaturus es: ſi præſens eſt, reuocandus eſt ad mortem ab eo veniam petendo, ſi eum læſiſti vel ſi te læſerit, dimittendo rancorem. *Auguſt. in Matth.* 5.

Sciendum quod ille recte delicti ſui veniam poſtulat, qui prius hoc, quod in ipſo delinquitur: relaxat. Munus enim non accipitur, niſi ante diſcordia ab animo pellatur, dicente veritate: Si offers munus tuum, &c. Quã in repenſandum eſt, cum omnis culpa munere ſoluatur, quam grauis eſt culpa diſcordiæ, qua nec munus accipitur, nec proximus reconciliatur. Debemus itaq; ad proximum quamuis longe poſitum longeque diſiunctum mente ire, eiq; animum ſubiicere, humilitate ac beneuolentia, *Gregor. dial. lib.* 4.

Si cogitatu offendiſti, cogitatu reconciliare: ſi verbis, verbis: ſi factis, factis. Non enim quem factis læſiſti, ſine factis placaueris. Sine cauſa oras Deum, ſine cauſa eleemoſynas facis de rebus quibus ſpoliaſti. Quid enim prodeſt, ſi vnus ad Deum pro te orat, & alter aduerſum te Deum interpellet? iuxta illud Eccleſiaſt. c. 34. Dona quorum non probat Altiſſimus, *Chryſoſtom. in Matth.* 5.

Fruſtra propitiari ſibi Deum quærit: qui cito placari proximo negligit. *ibid.*

Si tantummodo non lædas eum, qui te læſit, auertas tamen te ab eo, nec libenter cum videas, manet ſine dubio vulnus in pectore, & dolor angueſcit in corde. Quod ſi eſt, nondum vtique, quod Chriſtus mandauit, expletur. Nunquid tu ita vis propitium tibi fieri Deum, vt non te quidem lædat, auertat ſe tamen à te, & peccatorum tuorum memoriam teneat, & videre te nolit? Igitur qualem vis erga te eſſe Deum, quum delictorum veniam poſcis, talem te exhibere debes his qui deliquerunt in te. *lib. de compunctione cordis.*

Si ad menſam cuiuſq; potentis hominis, nemo præſumit conſciſſis veſtibus & iniquitatis accedere, quanto magis à conuiuio æterni regis, id eſt, ab altari domini debet ſe vnuſquiſq; ... odii veneno percuſſus, iracundiæ furore repletus cum reuerentia & humilitate ſubtrahere, propter illud quod dicitur: Vade prius reconciliari fratri tuo, & tunc veniens offeres munus tuum. Et iterum: Amice quomodo huc intraſti, non habens veſtem nuptialem? *Aug. in ſerm. conſecrationis Eccl.*

¶ POETICÆ SENTENTIÆ.

Plaut. in Amph.

Nam in hominum ætate multa eueniunt huiuſmodi,
Captum voluptates, mox rurſum miſeriæ.
Iræ interueniunt, redeunt rurſum in gratiam.
Verum iræ ſi quæ forte eueniunt huiuſmodi
Inter eos, rurſum ſi reuentum in gratiam eſt,
Bis tanto amici ſunt inter ſe quam prius.

Terentius.

Amantium iræ, amoris redintegratio eſt.

¶ SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Diſſenſio ab aliis, à te reconciliato incipiat, cum ignoſcis, beneficium tuum tempera, vt non ignoſcere videaris, ſed abſoluere, quia grauiſſimum pœnæ genus eſt, contumelioſa venia. *Seneca lib. de Moralib.*

¶ APOPHTHEGMATA.

Euclidi cum fratre ſimultas erat: Is quum minitans dixiſſet, Diſpeream ni te vltus fuero: Euclides contra. Diſperam (inquit) ne tibi perſuaſero. Hoc dicto ſoluta eſt ſimultas, & reditum eſt in gratiam. *Eraſ. li.6 apoph.*

M. Craſſus. Quum Pompeius & Craſſus in conſulatu collegæ deceſſuri eſſent magiſtratu, ſibi viſum in ſomnis, Iouem iuſſiſſe ne prius ſe magiſtratu abdicarent, quam in gratiam rediſſent. Idem flagitante populo, Pompeius nihil motus eſt: at Craſſus ſurgens, ſuo collegæ dexteram porrexit, dicens: Nihil, o Quirites, me indignum facturus mihi videor, ſi prior cum Pompeio in gratiam redeo, quem vos etiamnum impuberem Magnum cognominaſtis: cuiq; prius triumphum decreuiſtis, quam in ſenatum allectus eſſet. *Plut. in Craſſo.*

Cicero. Craſſus in Syriam profecturus, malens Ciceronem amicum quam inimicum relinquere, officioſe ſalutato dixit, ſe apud illum velle cœnare: quem Cicero alacriter excepit. Poſt aliquot dies quidam amicorum egerunt apud Ciceronem, vt cum Vatinio quoque rediret in gratiam. Num, inquit, & Vatinius mecum cœnare vult? Significans, illum cœnam ambire potius quam amicitiam. *Eraſ. li.4. apoph.*

Ludouicus XII. Gall. Rex. Anna regina eius vxor, acrius & ſæpe apud eum inſtabat, & tandem ſe adepturam ſperabat, vt Claudiam filiam (poſtea Franciſci Valeſi coniugem) deſponderet Carolo V, Maximiliani Cæſaris nepoti. Sed rex ſapientiſſimus, veluti præſagiens inter Hiſpanos & Gallos nullam poſſe iniri reconciliationem, ſed animo diſcordes perpetuo fore: Tu vis, inquit, fœdus ferire inter feles & mures. *Ex lib. facete dictorum à Ludouico, qui commentariis Æneæ Syluii de dictis & factis Alphonſi adiunctus eſt.*

¶ SIMILITVDINES.

Nazianzeni. Veluti ſi quis ramum arboris in aliam partem vi detorqueat aut inflectat, cum forte remiſerit, in id quod fuerat ad matris pectus recurrit, & naturæ prioris obtinet locum, atq; oſtendit quod violenter quidem declinatus fuerit, non tamen redierit violenter: Ita qui contra naturam aut debitum ſegregati fuerunt, aut diſceſſi, quanto diffuſius ſuparati fuerint, tanto ardentius & inſtantius adiuuantur. *Lib.7. de reconciliatione.*